

[John Winther]

revolutionær filosofi, ja så mener ministeren altså alligevel ikke, at det er rimeligt at gribe ind.

Det er på denne baggrund jeg har spurgt ministeren, hvor man egentlig forestiller sig, at der vil være nogen, f. eks. på gymnasier, der er interesseret i at beskæftige unge, der har fået den form for »undervisning«. Hvis ministeren mener, at det kan man altså godt, og at det er inden for lovens rammer, så bliver jeg næsten nødt til at stille som et tillægsspørgsmål – det kan man vist godt gøre, selv om man ikke normalt stiller tillægsspørgsmål heroppefra: betyder det så, at ministeren accepterer, at danskundervisning i gymnasium, i folkeskoler, på højere læreanstalter og hvor man ellers kommer hen, skal eller kan være undervisning i faget revolutionens mål og midler?

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Det, mit svar betyder, er, at jeg retter mig efter gældende regler og love.

John Winther (KF):

Jeg synes altid, det er betryggende at have en minister, der retter sig efter loven. Det regner vi med er en selvfølge, men det er selvfølgelig rart at få det bekræftet.

Jeg vil godt spørge, hvad svaret indebærer. Hvis der skulle være et universitet, der fandt på, at nu ville man altså gerne undervise i: hvorfor er det kapitalistiske system det socialistiske klart overlegent? Eller: hvorfor har socialdemokratiet spillet fallit som regeringsparti? Eller – og det sidste er vist i øvrigt et aktuelt eksempel –: hvorledes indfører man socialisme i Gentofte? Er det også noget, der falder inden for lovens rammer?

Poulsgaard (FP):

Det var jo et meget interessant svar, hr. John Winther fik. Jeg vil gøre det lige så kort som ministeren. Hvem er drivkraften bag de gældende love?

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Ligesom hr. John Winther gerne ville være høflig, vil jeg også gerne forsøge at være det. Jeg har i virkeligheden ikke meget at føje til det svar, jeg tidligere har givet, idet det er sådan, at universiteterne efter de gældende regler selv fastlægger deres planer. Det vil

sige, at vi ville heller ikke have mulighed for i givet fald at gribe ind over for de emner, som hr. John Winther her refererede. Om der er noget realistisk i, at man anvender disse emner, kan jeg ikke sige noget om. Det ved jeg ikke.

Hvad angår hr. Poulsgaard, så tror jeg ikke, man kan svare generelt på det spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

4) Til *undervisningsministeren* af:

Mimi Jakobsen (CD):

»Finder ministeren det i overensstemmelse med folkeskolens formålsparagraf, at der i skoler i Århusområdet opsættes invitationer fra en sammenslutning af homoseksuelle, således som det er fremgået af dagspressen?«
(Spm. nr. 194).

Skriftlig begrundelse.

Spørgeren finder, at den omtalte invitation ikke kan falde ind under folkeskolelovens § 2, stk. 2, hvor der tales om folkeskolens pligt til at skabe sådanne muligheder for oplevelse og selvvirksomhed, at eleven kan øge sin lyst til at lære, udfolde sin fantasi og opøve sin evne til selvstændig vurdering og stillingtagen.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg kan svare meget kort på det stillede spørgsmål, for det tilfælde, fru Mimi Jakobsen har i tankerne, kender jeg ikke i enkeltheder. Jeg kender det i virkeligheden kun fra pressen. Afgørelsen af sådanne sager henhører, som jeg er sikker på fru Mimi Jakobsen ved i forvejen, under de lokale skolemyndigheder med den sædvanlige klageadgang efter skolestyrelsesloven. Jeg er også bekendt med, at fru Mimi Jakobsens parti ikke finder den gældende skolestyrelseslov passende, men den lov, vi har, overlader det altså til lokal afgørelse.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for svaret. Jeg er naturligvis udmærket klar over, at det er de lokale myndigheder, der har det afgørende ord, og jeg vil også godt tilføje, at jeg naturligvis ikke har noget som helst